

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 483/2015
03.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету малолетног Р.Н., због продуженог кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 33. и чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног Р.Н. – адвоката И.Ј., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању 1Км бр.29/14 од 12.03.2015. године и Квм бр.7/15 од 30.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца малолетног Р.Н. – адвоката И.Ј., па се УКИДАЈУ правноснажна решења Вишег суда у Врању 1Км бр.29/14 од 12.03.2015. године и Квм бр.7/15 од 30.03.2015. године, и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању 1Км бр.29/14 од 12.03.2015. године одбачен је као неблаговремен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка законског заступника малолетног Р.Н., Р.М., који је у његово име поднео И.Ј., адвокат из В.

Решењем Вишег суда у Врању Квм бр.7/15 од 30.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног Р.Н. – адвоката И.Ј. изјављена против решења Вишег суда у Врању 1Км бр.29/14 од 12.03.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног Р.Н. – адвокат И.Ј., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), конкретно због повреде члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 262. став 2. ЗКП, са предлогом да се побијана решења укину и предмет врати Вишем суду у Врању на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца малолетног Р.Н., јер веће није нашло да би присуство странака било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Из списка предмета утврђује се да је решењем Вишег суда у Врању 1Км 29/14 од 30.01.2015. године према малолетном Р.Н. на основу одредаба чланова 17. и 78. став 3. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства, која ће трајати најмање 6 месеци, а најдуже две године.

Истим решењем, одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Бранилац малолетног Р.Н. – адвокат И.Ј. поднео је дана 05.03.2015. године Вишем суду у Врању трошковник – специфицирани захтев за исплату трошкова поступка који се односе на награду и нужне издатке браниоца у складу са важећом адвокатском тарифом.

Наведени захтев браниоца одбачен је као неблаговремен побијаним првостепеним решењем, са образложењем да бранилац малолетног Р.Н. - адвокат И.Ј., супротно одредби члана 262. став 2. ЗКП, захтев за накнаду трошкова није истакао до завршетка главног претреса, односно седнице већа за малолетнике, већ је то учинио писаним поднеском од 05.03.2015. године, и поред тога што, према ставу првостепеног суда, захтев за накнаду трошкова мора бити поднет од стране овлашћених лица само до окончања главног претреса.

Прихватајући у свему као правилне ставове и разлоге из првостепеног решења, другостепено веће Вишег суда у Врању својим решењем одбило је као неосновану жалбу браниоца малолетног Р.Н. - адвокат И.Ј., изјављену против првостепеног решења.

Поступајући на овај начин, Виши суд у Врању је побијаним решењима учинио повреду закона, и то конкретно одредбу члана 441. став 4. у вези са чланом 262. став 2. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног Р.Н. - адвокат И.Ј.

Оцењујући захтев браниоца малолетног Р.Н. за накнаду трошкова поступка неблаговременим, са образложењем да је бранилац био у обавези да захтев поднесе до окончања главног претреса, Основни суд у Врању се у побијаним решењима позива на одредбу члана 262. став 2. ЗКП. Међутим, наведеном законском одредбом, нити било којом другом одредбом кривичног процесног закона, а ни другим прописом којим се уређује накнада трошкова у

кривичном поступку (Правилник о накнади трошкова у судским поступцима – "Службени гласник РС", број 57/03 и 69/2011) није прописана, изричито, обавеза браниоца да захтев за накнаду трошкова одбране постави до завршетка главног претреса, већ је одредбом члана 262. став 2. ЗКП (реченица друга) прописано да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди.

Имајући у виду наведено, те чињеницу која произилази из списка предмета – да је у конкретном случају специфицирани захтев браниоца малолетног Р.Н. – адвоката И.Ј. достављен суду у оквиру рока прописаног одредбом члана 262. став 2. ЗКП, то се основано у захтеву за заштиту законитости истиче да је тај захтев подобан основ за доношење посебног решења о висини трошкова поступка, за које је правноснажним решењем, којим је према малолетнику изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства, одређено да падају на терет буџетских средстава.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона на штету малолетника, то је Врховни касациони суд усвајањем захтева за заштиту законитости браниоца малолетног Р.Н. – адвоката И.Ј., укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Врању на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Виши суд у Врању ће имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.